

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119208054
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119208054.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: H. E., F.: XX.XX.XXXX, T. Q. Š. X, XXX XX H., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., IČO: 31340890, so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava o primerané finančné zadostučinenie 500,- EUR a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o úvere uzatvorenej dňa 29.09.2008 medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom uvedená v časti 4. zmluvy o úvere: Podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod 4.11 v znení:

„Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedené vo VOP“

je pre svoju neprijateľnosť n e p l a t n á.

II. U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v obchodných podmienkach k zmluve o úvere uzatvorenej dňa 29.09.2008 medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom v článku 7, bode 7.3 v znení:

„Platby od klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa Sadzobníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru, splátky istiny úveru“

je pre svoju neprijateľnosť n e p l a t n á.

III. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 300 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

V. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu 1. Inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom došlým súdu dňa 29.04.2019 domáhal určenia neprijateľnosti 2 zmluvných podmienok a zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia. V návrhu na začatie konania uviedol: „So žalovanou som uzatvorila spotrebiteľskú zmluvu. Ide o Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, W. XX.X.XXXX, vo výške 250 000,-- Sk / 8 298,48 eura, s mesačnou splátkou 3 143,-- Sk / 104,33 eura

a s počtom mesačných splátok 120. Zmluva o úvere, č. XXXXXXXXXXXX, W. XX.X.XXXX obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v časti 4. Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod 4.11., v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo ZoÚ vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo VOP.“ K neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky žalovanej už dospel aj Okresný súd Prešov rozsudkom, sp. zn. 24C/182/2015, z 21.2.2018, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/88/2018, zo 4.10.2018. Poukazujem na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/88/2018, zo 4.10.2018, z ktorého citujem:

21. Vo vzťahu k vysloveniu neprijateľnej zmluvnej podmienky súdom prvej inštancie a odvolacej námietke žalovaného k uvedenému odvolací súd uvádza, že v zmysle čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13 nekalá zmluvná podmienka spotrebiteľ'a nezaväzuje a v tejto súvislosti dokonca nie je potrebné, aby spotrebiteľ túto podmienku vopred napadol. Cieľ, ktorým je posilnenie ochrany spotrebiteľ'a, totiž nemožno dosiahnuť, po-kial by sami spotrebiteľia boli povinní namietat nekalý charakter zmluvnej podmienky. Účinnú ochranu spotrebiteľ'a možno zaručiť len v prípade, ak je vnútroštátnemu súdu priznaná možnosť posúdiť ex offio takúto podmienku. Vnútroštátny súd je povinný preskúmat ex offio nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel. Ak takúto podmienku považuje za nekalú, zdrží sa jej uplatnenia, s výnimkou prípadu, keď spotrebiteľ proti tomuto namieta. Vnútroštátny súd má túto povinnosť aj vtedy, ak preveruje svoju miestnu príslušnosť (vid' rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 04.06.2009, PANNON GSM, C-243/08, 2009 I-04713).

22. Odvolací súd k uvedenému uvádza, že povinnosťou vnútroštátneho súdu je posúdiť aj neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, a to aj v prípade, hoci spotrebiteľ sa tejto neplatnosti nedovolal. Smernica 93/13 sa totiž má vykladať v tom zmysle, že vyžaduje, aby vnútroštátny súd sám posúdil neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade, že uvedená zmluva obsahuje nekalú podmienku, hoci spotrebiteľ sa tejto neplatnosti ani nedovoláva, vyslovil ju za neplatnú. Uvedené vyplýva z čl. 3 ods. 1 písm. t) a čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13. Oprávnenosť súdu vysloviť v rozsudku nekalosť zmluvnej podmienky vyplýva z ust. § 298 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP. Za situácie, keď vyslovenia neplatnosti zmluvnej podmienky sa dovoľáva strana sporu priamo v žalobe, je povinnosťou súdu o tom rozhodnúť. Uz' znenie zmluvnej podmienky, z' e spory budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou evokuje jej neprijateľnosť, keďže spotrebiteľovi nie je dané na vyber rozhodnúť sa pre spôsob riešenia prípadných sporov z uvedenej úverovej zmluvy. Nezanedbateľným je aj skutočnosť, že všeobecné obchodné podmienky sú písané výrazne malými písmenami, necitateľné bez optických pomôcok. Žalovaný navyše nepreukázal, že uvedená zmluvná podmienka bola individuálne dohodnutá. Všetky uvedené skutočnosti podporujú záver súdu prvej inštancie o správnosti vyslovenia uvedenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Takéto vyslovenie nie je viazané zákonom iba v čase prípadného trvania zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, čo zdôrazňoval žalovaný, že úverový vzťah medzi stranami sporu už zanikol. Preto nie je dovodná ani ďalšia odvolacia námietka uvádzaná žalovým.

Ďalšia neprijateľná zmluvná podmienka je uvedená v Zmluve o úvere č. 4542520691, z 29.9.2008, v Obchodných podmienkach, v článku 7. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 7.3., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa Sadzobníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru, splátka istiny úveru.“ Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanej ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať moje platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a bez ohľadu na moju vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi mnou a žalovanou, pokiaľ ide o započítavanie mojich platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanej postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie mojich platieb sa tak stáva pre mňa netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ).

Na podporu mojich tvrdení poukazujem na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/39/2011, z 20.9.2011, z ktorého citujem: „Uvedené ustanovenie zmluvy má za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázkach plnenia dlhu spotrebiteľa. Nevyváženosť iba podčiarkuje skutočnosť, že vzťah sa v otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa v niektorých prípadoch až nepredvídateľným. Spotrebiteľ má pritom oprávnený záujem na prednostnom splnení predpísaných splátok a vždy prioritne istiny. Tento, vždy prítomný záujem slabšej zmluvnej strany vyjadril zákonodarca s účinnosťou od 1.1.2008 aj vo vyššie uvádzanom § 566 ods. 2 OZ.“

Odvolací súd zastáva názor, že ak zmluvná podmienka vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie voľne spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale aj hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

Ak zmluva umožňuje ľubovoľnú dodávateľa v tak závažnej otázke, akou je rozhodovanie o účele platby, a teda svojvoľné rozhodovanie o výške nielen pri slúženstve, ale v konečnom dôsledku aj o výške samotnej istiny pohľadávky, nerešpektujúc pritom určenie účelu platby zo strany spotrebiteľa, je zmluva v tejto časti hrubo nevyvážená. Ustanovenie zmluvy vedúce k opísanému stavu je v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ nie je spotrebiteľom osobitne vyjednané, ale je v rámci kontraktácie nadiktované v režime tzv. štandardnej typovej (adhéznej) zmluvy, ide vtedy o neprijateľnú zmluvnú podmienku.“

Podľa § 52 ods. 1 OZ „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.“

Podľa § 53 ods. 1 OZ „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.“

Podľa § 53 ods. 5 OZ „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

Podľa § 298 ods. 2 CSP „Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“

Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Na pojednávaní vykonal súd dokazovanie súdnym spisom ako aj pripojeným spisom 24C/182/2015 a zistil nasledujúce:

3.1. Žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli dňa 29.09.2019 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej súčasťou boli aj Obchodné podmienky. V bode 4.11 Zmluvy sa nachádza ustanovenie - Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo ZoÚ vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo VOP.

3.2. Obchodné podmienky v bode 7.3 obsahujú ustanovenie - Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: na poplatky podľa Sadzobníka poplatkov, úrok z omeškania, úrok z úveru, splátka istiny úveru.

4. Podľa OZ účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy platilo:

Podľa § 52 ods.1 - Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods.1 - Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.4 písm.r) - Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods.5 - Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

4.1. Vo vzťahu k zmluvnej podmienke uvedenej v bode 4.11 Zmluvy súd v celom rozsahu odkazuje na rozsudok OS Prešov sp. zn. 24C/182/2015 a rozsudok KS PO sp. zn. 19Co/88/2018, citované žalobcom a to z dôvodu, že nie je potrebné opätovne odôvodňovať vyhlásenie zmluvnej podmienky za neprijateľnú, keďže ide o zmluvnú podmienku rovnakého znenia.

4.2. Vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Obchodných podmienkach v bode 7.3 súd v celom rozsahu odkazuje na rozsudok KS v Prešove sp. zn. 6Co/39/2011, ktorý žalobca cituje v žalobe.

Primerané finančné zadosťučinenie.

5. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013 - Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013 - Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

5.1. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé čo i len privodiť ujmu spotrebiteľovi.

5.2. Pri výklade § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. treba akcentovať, že súčasné znenie § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. a zakladá nárok na finančné zadosťučinenie už pri úspešnom uplatnení porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi bez toho, žeby sa vyžadovala, čo len potenciálna ujma. Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z.z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva je potrebná určitá intenzita. Týmto je daná aj odpoveď na argumentáciu žalovaného, ktorej podstata spočíva v tvrdení, že právo na primerané finančné zadosťučinenie dané až „vtedy, keď porušenie práva nie je možné napraviť inak“. Podľa názoru súdu dotknuté zákonné ustanovenie žiadnu takúto podmienku nestanovuje a naopak dovŕšuje sa ním ochrana spotrebiteľa v dodávateľom spôsobenom závadnom spotrebiteľskom vzťahu

5.3. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

5.4. Pokiaľ ide o výšku priznaného finančného zadosťučinenia, súdu je známe, že táto pri vyhlásení neprijateľnosti zmluvnej podmienky predstavuje cca 150 €, čo pri neexistencii osobitných okolností treba považovať za sumu dostatočnú. Súd teda za 2 neprijateľné podmienky priznal peňažné zadosťučinenie vo výške 300 € a vo zvyšku žalobu zamietol.

6. Vo vzťahu k priznaniu peňažného zadosťučinenia je súdu známe, že právna prax nie je jednotná pri posudzovaní § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. a teda, či jeho formulácia „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi“, znamená, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti je nevyhnuté rozumieť deklaráciu tohto stavu právoplatným rozsudkom.

6.1. Podľa procesného súdu z ustanovenia § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. požiadavka právoplatného deklarovania práv spotrebiteľa ako podmienka uplatnenia nároku na finančné zadosťučinenie neplynie.

6.2. Súd ako na čiastočne možnú paralelu poukazuje na vzťah rozhodovania o neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhrade mzdy. Uvedený vzťah bol rozobratý napr. v rozhodnutí NS SR sp.

zn. 1Cdo/116/2008 - „Zamestnanec, ktorý sa domáha na súde určenia, že rozviazanie pracovného pomeru je neplatné, môže v žalobe zároveň (súčasne) uplatniť aj nárok na náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru (porovnaj napr. R 36/1979). Prisúdenie tohto nároku však nie je možné skôr, než súd rozhodol o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru (uvedené rozhodnutie o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru predstavuje nevyhnutnú podmienku, bez splnenia ktorej nie je možné rozhodnúť o nároku na náhradu mzdy). Súd v takom prípade spravidla rozhodne v rozsudku nielen o určení neplatnosti rozviazania pracovného pomeru, ale aj o uplatnenej náhrade mzdy (od výroku o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru je výrok o náhrade mzdy závislý, porovnaj R 1/1975). Ak je to účelné, môže súd najskôr rozhodnúť o neplatnosti rozviazania pracovného pomeru a následne (po právoplatnosti takéhoto rozhodnutia) rozhodnúť o nároku na náhradu mzdy (porovnaj § 152 ods. 2 druhá veta O.s.p.). Nárok na náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru môže však zamestnanec uplatniť nielen súčasne so žalobou o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru, ale aj neskôr - s rizikom prípadného úspešného namietania premlčania takéhoto nároku žalovaným (porovnaj dôvody v R 8/2003). Pre tento hroziaci nepriaznivý dôsledok pre žalobcu (porovnaj § 262 ods. 1 prvá veta Zák. práce) sa neodporúča neuvážene dlho vyčkávať s uplatnením tohto peňažného nároku na súde, napr. až dovtedy, kým bude právoplatne rozhodnuté o žalobe o určení neplatnosti rozviazania pracovného pomeru. Možnosť uplatnenia tohto nároku nijako teda neobmedzuje skutočnosť, že v tom čase ešte o žalobe o určení neplatnosti rozviazania pracovného pomeru nie je rozhodnuté.“

6.3. Súd nevidí racionálny dôvod, prečo by spotrebiteľ mal najprv podstúpiť často niekoľkoročné súdne konanie o určení porušenia jeho práv a až následne po jeho právoplatnom úspešnom skončení podávať ďalšiu žalobu o primerané finančné zadosťučinenie (ďalej len PFZ). Rozsudok o porušení práv spotrebiteľa je síce podmienkou pre rozhodovanie o PFZ, ale súd o ňom môže rozhodnúť spolu s rozhodnutím o tomto porušení. V prípade podaného odvolania by tak odvolací súd v prípade, ak by zrušoval výrok o porušení práv spotrebiteľa (alebo by ho zmenil na zamietnutie žaloby), vždy ako závislý výrok zrušil aj výrok o PFD (alebo by ho zmenil tiež na zamietnutie žaloby).

6.4. Napr. KS v Žiline vo veciach sp. zn. 11Co/159/2015, 7 Co/477/2014, 7Co/127/2013, 21Co/20/2013, KS v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 13Co/31/2013, 41Cob/19/2012, KS v Prešove vo veci sp. zn. 14Co/110/2013 nemal problém s tým, že okresné sudy ako sudy prvostupňové rozhodli o PFZ spolu s rozhodnutím vo veci porušenia práv spotrebiteľa.

6.5. Vo veci KS v Prešove okresný súd jedným rozsudkom rozhodol a) o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie, b) o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, a c) o PFZ.

6.6. Rovnako aj doc. JUDr. Kristián Csach vo svojej monografii Štandardné zmluvy na str. 240 zastáva názor, že vyššie uvedené nároky môžu byť uplatňované jednou žalobou.

6.7. Pre záver zaujatý procesným súdom je podstatný ešte jeden argument. Podľa § 298 ods.2 C.s.p. - Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

6.8. Ustanovenie § 298 ods.2 C.s.p. je ustanovením prijatým po účinnosti § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. Súd je teda presvedčený, že toto ustanovenie treba použiť ako výkladové pravidlo vo vzťahu k skôr prijatému ustanoveniu § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. tak, že deklarácia porušenia práva spotrebiteľa alebo povinnosti dodávateľa v spotrebiteľskom vzťahu síce pre úspešné uplatnenie PFZ vykonaná byť musí, avšak nie právoplatne.

7. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

7.1. Žalobca v konaní plne úspešný (aj vo výroku o PFZ, keďže jeho výška závisela od úvahy súdu) má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.